

Entrevista a Jaume Figueras

Set anys de 'Cinema 3'

Jaume Figueras ha celebrat set anys de *Cinema 3* en companyia de Kim Novak. Figueras ha sabut crear un estil propi a l'hora de promoure el cinema. El sentit de l'humor, una opinió definida i una bona dosi de frivolitat n'han estat els ingredients bàsics.

Els set anys del programa *Cinema 3*, de TV3, han estat celebrats amb tots els honors. Uns honors oficiats per Kim Novak, que va segellar l'amistat amb el programa amb un esplèndid petó a la calba de Jaume Figueras.

Aquest director-presentador no és alt, ni prim, ni ros. Figueras, més aviat és grassonet, més aviat la seva calba ha deixat de ser incipient i la seva barba, ben afaitada, és blanquinosa. És defineix com un home tímid i és un *numerer* de primera. No es veu com un *showman* i en podria ser un de perfecte. El que el caracteritza és un sentit de l'humor incisiu i elegant, capaç de riure's del mort i de qui el vetlla.

Dubta de la unanimitat d'elogis que ha despertat aquest setè aniversari i sap que no tot el que brilla és or. Sap, per exemple, que el seu programa ha desaparegut del *prime time* televisiu, que les imperfeccions són afins de les preses i que més d'un, malgrat el que diguin, el deu considerar un plom.

La seva principal carta és de saber improvisar bé. No li és difícil perquè sembla que entre el que diu i el que pensa no hi ha cap abisme. Això li fa la vida més digerible.

—*¿Després de set anys de Cinema 3, tot són flors i violes?*

—Jo diria que no. Sóc molt més autocrític que la majoria de gent que ha fet comentaris d'aquest programa al llarg del temps. Dels 350 programes que hem fet, només n'han sortit un 10% de rodons. També és cert que les notícies són el que són i que un informatiu no pot sortir sempre rodó.

Fer el programa és com fer un curt metratge cada setmana. No pot ser que sempre surti bé. Hi ha unes limitacions totals. M'agradaria escarbotar per saber què pensa la gent; em sorprèn tanta unanimitat favorable respecte al programa. Segur que a *sotto voce* deu haver-hi gent

que deu dir que som uns ploms.

—*¿Un defecte del programa?*

—És superficial. Com que només hi ha un sol programa per parlar de cine hem optat per fer un espai lleuger, en el bon sentit de la paraula.

—*El seu programa té addictes?*

—Diria que sí, però el que no puc dir és quin nombre en tenim. Amb tants canvis d'horari per veure *Cinema 3*, a més a més de ser addictes has de ser voluntariós.

—*Emetre el programa després de la pel·lícula és un problema*

—Més que el canvi d'horari, el que realment ha estat un problema és no tenir mai hora fixa, perquè sempre anem darrere una pel·lícula que no té una duració concreta.

En aquest sentit, la temporada que ve farem canvis. El programa anirà a una hora fixa i canviarem de cadena. Sortirà cada dijous a les deu del vespre pel Canal 33 i el repetiran per TV3 a una altra hora. Això ens permetrà de recuperar el *prime time*.

—*¿Quina entrevista li agradaria fer?*

—Normalment nosaltres fem les entrevistes seguint l'actualitat dels festivals; per tant en demanem molt poques d'una manera especial. M'agradaria fer una bona entrevista a Woody Allen o a Willy Wilder. A aquest últim, li anem al darrere; ens agradaria molt fer-la. De totes maneres és una entrevista que abans de fer l'has de pensar molt bé. En Michel Cyman va fer un documental de gairebé una hora i es notava molt que Willy Wilder prenia clarament el pèl a l'entrevistador.

—*¿Amb quina entrevista s'ha divertit més?*

—Per l'experiència recent i pel nivell de comunicació que vam aconseguir, m'ho vaig passar molt bé entrevistant la Kim Novak. També vaig riure molt fa un parell d'anys amb la Kim Basinger. Reia d'una manera tan divertida que era

impossible de no riure amb ella.

DESPRÉS DE KIM NOVAK

—*¿Després del petó de Kim Novak, la seva calba val més?*

—Si no me l'hagués rentada potser sí, però les normes mínimes d'higiene em van impulsar a rentar-me-la al cap de vint-i-quatre hores.

És curiós, perquè aquest petó va ser una idea d'ella. Va dir que, com que a ella el que li agradaria en el fons és dirigir, que volia dirigir el final de l'entrevista. I ho va fer d'una manera intel·ligent. Primer va pintar-se els llavis per fer la marca i falsejar la presa i fer semblar que tot era un procés continu.

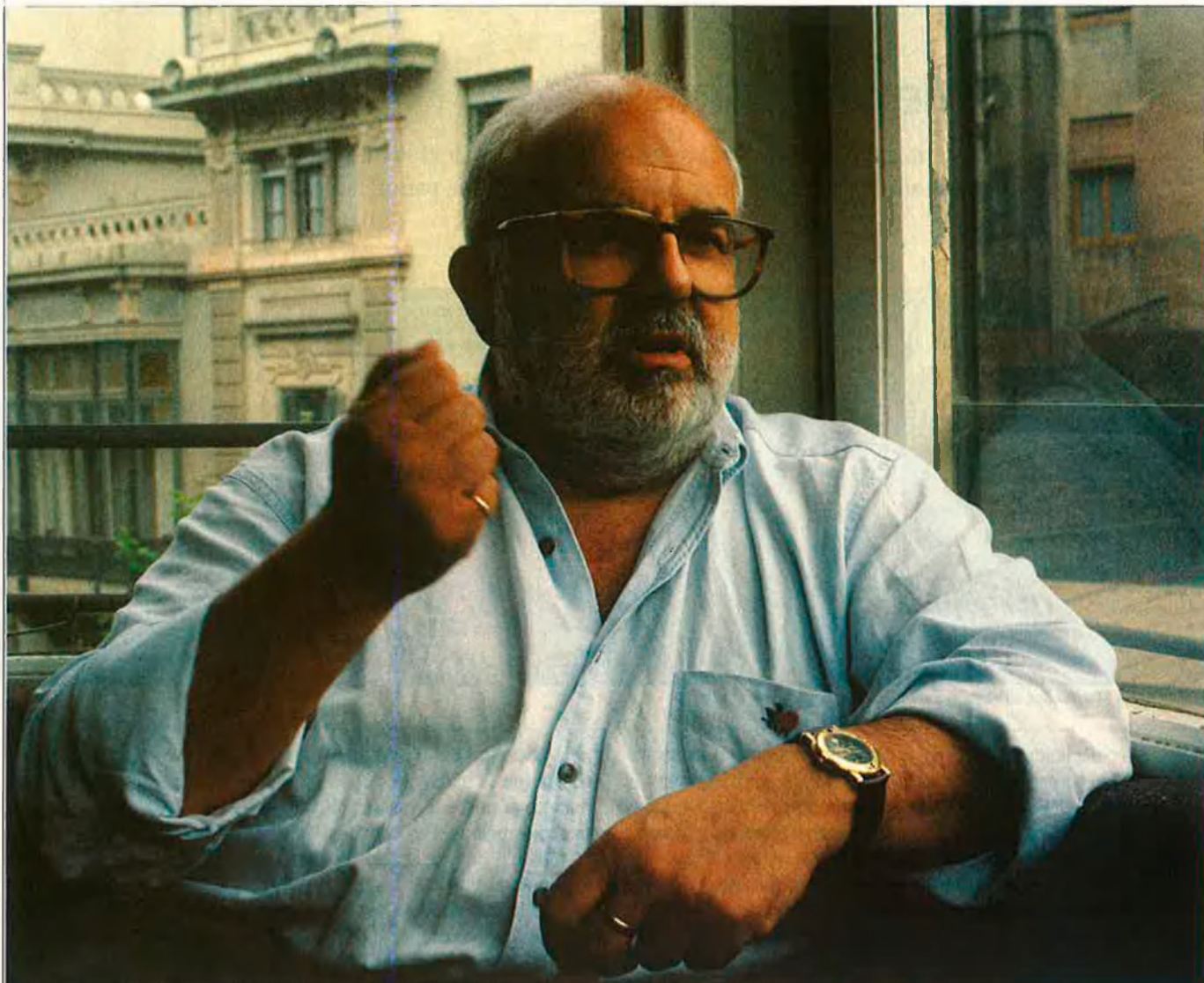
—*¿Sembla que Kim Novak l'ha impactat molt?*

—Tenia una imatge de Kim Novak molt diferent de la que després m'he trobat. Vam triar Kim Novak perquè era una actriu que havia intervingut en moltes pel·lícules mítiques i significatives. Em pensava que era una persona molt freda, molt distant i que guardava molt bé les distàncies. I, en canvi, resulta que ha estat tot el contrari. A mi m'agrada més la senyora de 58 anys que ha vingut a Barcelona que no la imatge freda i absolutament d'esfnix que donava a *Vértigo*.

—*¿Després de conèixer-la personalment quin retrat en faria?*

—Diria que és una dona que per primera vegada, en molt de temps, es troba feliç i tranquil·la amb ella mateixa. A Barcelona estava relaxada i amb moltes ganes de comunicar-se. Segurament que no era així fa trenta anys.

Em sembla que no exagero si dic que Barcelona ha significat una teràpia important per a Kim Novak. Tot plegat, entrevistes, sopars, conferència de premsa, ha estat com un psicodrama. La seva germana ens va dir que feia molt de temps que no la veia tan oberta i expansiva com aquests dies a la nostra ciutat.

L'estupidesa deliberada i la carrincloneria són les coses que em trauen més de polleguera.

JORDI MOREIRA

SER FRÍVOL PER A SOBREVITURE

—*Kim Novak es va trobar amb un entrevistador diferent. ¿Es considera un senyor atípic?*

—No, només tinc una atipicitat: m'agrada treballar, i això, a vegades, és una creu.

—*Es considera una persona frívola?*

—Si no ets frívol no pots sobreviure. Les coses vistes amb sentit de l'humor sempre són més digeribles.

—*Vostè és un showman?*

—En absolut. ¿Tu creus que ho sóc?

—*Sí. No ha rebut mai cap proposta per fer de showman?*

—No m'ho han plantejat mai. Jo continuo sent un tímid

—*Presentaria un programa que no fos de cinema?*

—Un concurs de cinema potser sí, perquè parlaria d'una cosa que conec. D'un

altra cosa no, perquè no conec cap altre tema a fons.

—*¿I un programa d'entrevistes?*

—No. Potser, si de cas, entrevistar algun polític com l'ha influït el cinema

—*Aquest podria ser un programa divertit.*

—Segurament que seria interessant veure les influències que pot tenir el cinema en un pintor, en un arquitecte o en un polític. No estaria malament, sobretot, perquè, quan els polítics parlen d'aquestes coses, menteixen molt. L'altre dia un polític, que no diré qui és, va dir que li havia agradat la pel·lícula *Oficial i Caballero*. En realitat no li havia agradat perquè ni tan sols l'havia vista mai, però ho va dir perquè el seu assessor d'imatge li ho havia recomanat.

—*¿Es prepara molt els programes?*

—La realitat és que el programa s'improvisa contínuament. No parteixo mai

d'un guió elaborat. M'estimo més, primer, veure les imatges que tenim, muntar-les i després aplicar-hi un text.

—*Vostè ha creat opinió sense fer mai crítica formal.*

—Moltes vegades apuntant un comentari o un peu de foto pot quedar perfectament evidenciat si hi vas a favor o no.

—*¿Batalla a mort contra la carrincloneria?*

—A mort no ho sé, però una batalla íntima sí. L'estupidesa deliberada i la carrincloneria són les coses que em trauen més de polleguera.

—*¿La Blancaneu és una pel·lícula de terror?*

—Totalment. *La Blancaneu* va provocar malsons a la meua àvia, que era una senyora de poble, una de les primeres vegades que la vaig portar al cine a Barcelona. La bruixa no la va deixar dormir durant molt de temps. **Assumpció Maresma**